

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
NICULAE CONSTANTIN
moștenit.def. Niculae Gherghina
PRIN AFIȘARE
PORTALUL INSTANȚEI,

DOSARUL NR. 1639/93/2014*

Materia: Civil
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: actiune in raspundere delictuala
NCPC (peste 1.000.000,00 lei)
Compleet: completul nr. 2 ncpc

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ
NR. 2/2020 DIN DATA DE 14 Ianuarie 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 2/2020, pronunțată la data de 14 Ianuarie 2020, de către ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA I CIVILĂ.

L.S. PRESEDINTE
(ștampilă)

MAGISTRAT ASISTENT,

M.T. 17.03.2020 14:29:04, nr. comunicare: 7 din 10

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
BODÎRLĂU MARIOARA
moștenit.def.Erimia C-tin și Erimia
Gherghina

PRIN AFIȘARE
PORTALUL INSTANȚEI,

DOSARUL NR. 1639/93/2014*

Materia: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Recurs

Obiectul dosarului: actiune in raspundere delictuala

NCPC (peste 1.000.000,00 lei)

Complet: completul nr. 2 ncpc

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

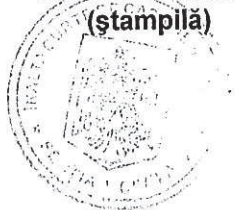
NR. 2/2020 DIN DATA DE 14 Ianuarie 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 2/2020, pronunțată la data de 14 Ianuarie 2020, de către ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA I CIVILĂ.

L.S. PRESEDINTE

(ștampilă)

MAGISTRAT ASISTENT,

M.Ț. 17.03.2020 14:29:04, nr. comunicare: 6 din 10

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ

Decizia nr. 2

Dosar nr. 1639/93/2014*

Ședința publică din 14 ianuarie 2020

Andreia Liana Constanda	-	Președinte
Carmen Negrilă	-	Judecător
Elena Carmen Popoiag	-	Judecător
Marina Daniela Ungureanu	-	Magistrat-asistent

S-a luat în examinare reclamantul Petrescu Adrian împotriva deciziei civile nr. 92A din data de 25 ianuarie 2019 a Curții de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal a răspuns recurentul-reclamant Petrescu Adrian prin avocat Lucescu Mihai, lipsind intimații-pârâți Erimia Ionel, Anton Cristina Mihaela, Niculae Marian, Niculae Constantin, Bodîrlău Marioara, Erimia Gherghina fiind decedată.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se referă de către magistratul-asistent asupra faptului că prin încheierea de ședință din 5 noiembrie 2019 s-a dispus admisibilitatea în principiu a recursului și s-a fixat termen în ședința publică de astăzi cu citarea părților, în vederea soluționării pe fond a recursului. De asemenea, se referă și că, la data de 06 ianuarie 2020 recurentul-reclamant a depus în cadrul probei cu înscrisuri o adresă a Agenției pentru Finanțarea Investițiilor Rurale nr. E6282 din data de 12 aprilie 2019, arătând că prin aceasta i s-a comunicat că „datorită situației juridice supuse judecății în prezenta cauză nu este posibilă dezvoltarea unor investiții cu fonduri europene”.

Înalta Curte solicită apărătorului recurentului-reclamant să precizeze motivul de recurs ce este în legătură cu proba solicitată.

Apărătorul recurentului-reclamant susține că înscrisul are legătură cu toate motivele de recurs, întrucât, așa cum rezultă din dezvoltarea acestora, s-a invocat inclusiv faptul că instanța nu s-a pronunțat cu privire la respectivul capăt de cerere. De asemenea, arată că reiese existența unui prejudiciu continuu din 2005, respectiv 2006, când s-au înstrăinat pentru a doua oară terenurile, iar suprafața de 220.000 m² deținută de către recurent, fiind blocată, acesta neputând să dezvolte proiecte europene.

Înalta Curte interpelează apărătorul recurentului-reclamant dacă prin respectivul înscris se încearcă a se dovedi omisiunea instanței de a se pronunța asupra capătului de cerere sau existenței prejudiciului.

Apărătorul recurentului-reclamant susține că înscrisul dovedește îndeplinirea condițiilor în ceea ce privește răspunderea civilă delictuală, fiind util soluționării recursului.

Înalta Curte, deliberând, încuviințează administrarea probei cu înscrisuri solicitată de către recurent, urmând a aprecia la momentul analizării recursului relevanța acestuia.

Înalta Curte constată că dosarul este în stare de judecată și acordă cuvântul apărătorului părții prezente asupra recursului.

Reprezentantul recurentului-reclamant solicită admiterea recursului, casarea deciziei atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel pentru motivele formulate verbal și prezentate în scris. În ceea ce privește motivele de recurs acestea s-au întemeiat pe punctele 5, 6 și 8 din art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Față de motivul de recurs întemeiat pe punctul 5 susține că instanța de apel a încălcat mai multe dispoziții procedurale, respectiv art. 7, 9, 20, 22, 476, 477 și art. 488 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, arată că în mod greșit instanța de apel a stabilit că nu au fost atacate dispozițiile instanței de fond cu privire la cadrul procesual, întrucât, prin motivele de apel a fost contestat modul în care instanța de fond a înțeles să califice cadrul procesual și să se pronunțe cu privire la capetele de cerere, delimitate prin cererea de chemare în judecată.

Apărătorul recurentului-reclamant susține că, deși inițial instanța de apel confirmă decizia nr. 593/2016 a Curții de Apel București prin care s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare, ulterior reține că prin această decizie s-a trimis spre rejudecare doar pentru anumite motive. De asemenea, prin decizia nr. 593/2016 se stabilește în mod clar cadrul procesual, ce rezultă și din cererea de chemare în judecată.

Totodată, în mod greșit instanța de apel reține că nu a fost contestat tot cadrul procesual. De asemenea, instanța de apel nu s-a pronunțat cu privire la obligarea părților la plata daunelor morale și a daunelor materiale, reprezentând prejudiciul, respectiv diferența de valoare a terenurilor în 2008 și valoarea de la momentul efectuării raportului de expertiză, diferența defalcată pentru cele două suprafețe de teren revândute. De asemenea, precizează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că din 2007 până în prezent nu s-a putut dezvolta un proiect cu fonduri europene. Totodată, instanța de apel a ignorat capătul de cerere cu privire la obligarea părților la plata prejudiciului ca urmare a diminuării valorii terenului, iar din întreaga suprafață de 220.000 m² s-au extra cele două suprafețe care se află la mijlocul tarlalei.

În ceea ce privește motivul de recurs prevăzut de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod procedură civilă, apărătorul recurentului-reclamant arată că decizia atacată cuprinde motive contradictorii, întrucât se susține inițial că este investită cu privire la tot fondul cauzei, în baza principiului devolutiv al

apelului, însă ulterior cenzurează acest cadru procesual. Totodată, arată că deși în cauză sunt două contracte de vânzare-cumpărare instanța de apel face referire la un singur contract care conținea o suprafață de 15.000 m², și nu menționează celălalt contract de vânzare-cumpărare care vizează o suprafață de 26.800 m².

Față de motivul de recurs prevăzut de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 Cod procedură civilă, apărătorul recurentului-reclamant arată că în mod greșit instanța de apel a stabilit că nu sunt îndeplinite condițiile cu privire la răspunderea civilă delictuală deși, în cauză sunt probe din care rezultă că a existat o faptă ilicită, pârâții au fost cercetați penal și trimiși în judecată pentru infracțiunea de înșelăciune, dar a intervenit prescripția răspunderii penale, iar recurentul a fost nevoit să se adreseze instanței pe cale separată.

La interpelarea Înaltei Curți, apărătorul recurentului-reclamant precizează că instanța de fond și de apel s-au pronunțat greșit în sensul că nu există un prejudiciu întrucât recurentul se află în posesia terenurilor. Totodată, nu s-a pronunțat cu privire la întreg prejudiciul format dintre diferența de valoare a întregii suprafețe de 220.000 m² și valoarea lui la momentul efectuării raportului de expertiză. De asemenea, susține că există probe conform cărora recurentul a încercat să vândă la momentul respectiv terenurile, dar a fost blocată dezmembrarea din cauza litigiilor, în acest sens existând extras de Carte Funciară și mențiunea notarului.

La interpelarea Înaltei Curți apărătorul recurentului-reclamant precizează că, dacă s-ar reține că petitul acțiunii ar consta în contravaloarea terenului la nivelul actual, aceasta ar include și diferența de valoare din 2008 și prezent, însă recurentul deține o suprafață de teren care este într-o parcelă formată din 220.000 m² care a fost blocată total, acesta fiind un prim prejudiciu. Solicită cheltuieli de judecată conform chitanței depuse.

Înalta Curte, apreciind cauza lămurită, dispune închiderea dezbaterilor și reține cauza în vederea pronunțării asupra recursului.

ÎNALTA CURTE,

Asupra cauzei de față constată următoarele:

1. Obiectul acțiunii.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov la data de 08.05.2014, sub nr. 1639/93/2014, reclamantul Petrescu Adrian a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina, pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună obligarea pârâților la plata către reclamant a sumei de 551.417,00 euro, echivalentul a 2.448.291,48 lei (1 euro = 4,44 lei) cu titlu de daune materiale și suma de 50.000,00 euro, echivalentul a 222.000 lei (1 euro = 4,44 lei) cu titlu de daune morale și cheltuieli de judecată.

2. Hotărârea pronunțată în primă instanță de tribunal.

Prin sentința civilă nr.1021/10.04.2017, Tribunalul Ilfov a respins cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Petrescu Adrian, în contradictoriu cu pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina, ca neîntemeiată.

3. Hotărârea pronunțată în apel de Curtea de apel.

Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie prin decizia nr. 92A din data de 25 ianuarie 2019 a respins ca nefondat apelul formulat de apelantul – reclamant Petrescu Adrian, împotriva sentinței civile nr.1021 din 10.04.2016, pronunțată de Tribunalul Ilfov, în dosarul nr.1639/93/2014*, în contradictoriu cu intimații-pârâți Anton Cristina Mihaela, Niculae Marian, Niculae Constantin, Bodîrlău Marioara, Erimia Ionel, și Erimia Gherghina - decedată.

4. Calea de atac formulată în cauză.

Împotriva acestei decizii, invocând incidența motivelor de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 Cod procedură civilă, a declarat recurs reclamantul Petrescu Adrian.

Printr-o primă critică adusă hotărârii recurate, recurentul-reclamant a susținut că, instanța de apel a stabilit limitele judecării apelului, conform art. 476-478 Cod de procedură civilă, însă a limitat criticile aduse sentinței civile nr. 1021, pronunțate de Tribunalul Ilfov la data de 10 aprilie 2017, doar la aspectele referitoare la cele dispuse prin încheierea de ședință din data de 13 februarie 2017 (încheierea de ședință respectivă făcând obiectul căii de atac a apelului) și la îndeplinirea condițiilor răspunderii civile delictuale (prevăzute de art. 998-999 din vechiul Cod civil, chiar dacă în acest sens a invocat și dispozițiile art. 1349 din Noul civil) cu privire la capătul de cerere privind obligarea pârâților la restituirea contravalorii terenurilor și obligarea pârâților la restituirea prejudiciului constând în diminuarea terenului rămas în proprietatea reclamantului din întreaga suprafață de 219,272,47 m.p., ca urmare a vânzării acelorași terenuri.

Recurentul-reclamant a susținut că, prin sentința apelată, instanța de fond s-a pronunțat cu privire la un capăt de cerere pe care nu l-a solicitat și nici nu l-a susținut, respectiv, obligarea pârâților la plata sumei de bani reprezentând contravaloarea celor două suprafețe de teren ce au făcut obiectul unor vânzări ulterioare și nu s-a pronunțat și nici nu a analizat solicitările referitoare la: obligarea pârâților la plata prejudiciului material reprezentat de diferența dintre valoarea terenurilor în anul 2008 și prețul actual al suprafețelor în litigiu (atât pentru întreaga suprafață de 219.272,44 m.p., cât și defalcat pentru cele două suprafețe de teren în suprafață de 26.800 m.p. și 15.000 m.p.) și menținerea măsurii asigurătorii a sechestrului, dispusă în procesul penal, până la soluționarea prezentei cauze și recuperarea prejudiciului.

Totodată, a arătat că, potrivit art. 425 alin. (1) lit. b) și c) Cod de procedură civilă, hotărârea trebuia să cuprindă: „considerentele, în care se vor arăta obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților; dispozitivul, în care se vor arăta..., soluția dată tuturor cererilor deduse judecătii...”.

A mai susținut recurentul-reclamant și că instanța de apel a confundat capătul de cerere privind obligarea pârâților la plata prejudiciului reprezentat de diferența dintre valoarea terenurilor în anul 2008 și prețul actual (așa cum a fost stabilit prin raportul de expertiză efectuat în cauză), cu capătul de cerere privind obligarea pârâților la plata prejudiciului reprezentat de diminuarea valorii terenului rămas din întreaga suprafață de 219.272,44 m.p., ca urmare a extragerii (din întreaga suprafață) suprafețelor de 26.800 m.p. și 15.000 m.p.

Totodată, a învederat că, așa cum a susținut și prin motivele de apel, contrar celor reținute în hotărârea recurată, de către instanța de apel, prin decizia civilă nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016, prin care s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare, a fost admis apelul pe care l-a declarat împotriva sentințelor civile nr. 3202 din data de 16 decembrie 2015 și nr. 1482 din data de 30 mai 2016, pronunțate de Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 1639/93/2014, s-a dispus anularea în tot a sentințelor respective, iar cauza a fost trimisă spre rejudecare sub toate aspectele, la aceeași instanță de fond.

A subliniat că, prin aceeași decizie, a fost stabilit și cadrul procesual pe care trebuia să-l aibă în vedere instanța în rejudecare, sub toate aspectele, având în vedere că sentințele ce au făcut obiectul apelului au fost anulate în totalitate.

Recurentul-reclamant a precizat că limitele apelului nu sunt cele pe care le-a reținut curtea de apel în cuprinsul deciziei recurate.

Mai mult decât atât, în opinia recurentului-reclamant, rezultă fără dubiu că instanța de fond, în rejudecare, trebuia să analizeze cauza sub toate aspectele și să aibă în vedere cadrul procesual, astfel cum a fost stabilit chiar de către reclamant și reținut prin decizia civilă nr. 593A din data de 4 octombrie 2016.

Prin urmare, raportat la cele susținute prin motivele de apel și la cele statuate prin decizia nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016, prin care s-a dispus trimiterea cauzei la rejudecare, recurentul-reclamant a apreciat că, prin decizia recurată, au fost încălcate dispozițiile procedurale referitoare la a principiul disponibilității, efectul devolutiv al apelului, limitele efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a apelat, precum și limitele efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a supus judecătii la prima instanță.

De asemenea, a apreciat că au fost încălcate și dispozițiile procedurale referitoare la principiul legalității procesului civil, respectarea principiilor

fundamentale, cât și cu privire la principiul rolului judecătorului în aflarea adevărului.

Totodată, a susținut și încălcarea dreptului său la un proces echitabil, garantat de dispozițiile art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În dezvoltarea celui de-al doilea motiv de recurs, invocând incidența art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod procedură civilă recurentul-reclamant a apreciat că, din decizia recurată, nu se poate deduce raționamentul juridic în baza căruia s-a ajuns soluția de respingere a apelului formulat în cauză, astfel cum impun dispozițiile art. 425 Cod de procedură civilă, motivarea instanței de apel fiind, în opinia sa, generică și preluată aproape în totalitate din sentința de fond apelată.

A considerat și că instanța de apel se contrazice atunci când reține, prin decizia recurată, că apelantul a investit Curtea cu o nouă judecată a fondului în apel, pentru ca apoi, să motiveze în sensul că apelantul nu a adus critici cadrului procesual astfel cum a fost reținut prin sentința de fond apelată.

A susținut că instanța de apel a analizat doar aspectele referitoare la contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 3548 din data de 28 decembrie 2005, încheiat între pârâtul Erimia Constantin și Ivan Gheorghe, fără ca, în decizia recurată, să existe vreo constatare cu privire la contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1352 din data de 3 mai 2006, încheiat între Niculae Gheorghina și Ivan Gheorghe, pentru suprafața de teren de 26.800 m.p., contract în urma căruia a invocat producerea prejudiciului, atât prin cererea de chemare în judecată, cât și prin motivele de apel, sau cu privire la prejudiciul moral, deși în acest sens trebuia să se pronunțe, în raport de motivele de apel formulate și de decizia civilă nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016.

De asemenea, a apreciat că decizia recurată conține motive străine de cauză, instanța reținând un cadru procesual care nu corespunde cu cel care se regăsește în cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată și precizată.

De asemenea, a susținut că instanța de apel a procedat la stabilirea limitelor judecării apelului, invocând decizia civilă nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016, prezentând însă argumente care nu se regăsesc în respectiva decizie și care sunt chiar străine de cauză, de obiectul cererii de chemare în judecată, dar și de probele aflate la dosarele de fond și de apel.

Apreciind că instanța de apel a reținut motive străine de cauză, recurentul-reclamant a arătat că instanța a constatat că, prin cererea de chemare în judecată, s-ar fi solicitat obligarea pârâților la plata prejudiciului reprezentat de contravaloarea terenului.

Totodată, în opinia recurentului-reclamant, motivele instanței de apel, în baza cărora a fost respins apelul, sunt străine de probatoriul administrat în cauză, instanța făcând referire la faptul că reclamantul nu a suferit prejudiciul

solicitat (contravaloarea suprafețelor de teren), în condițiile în care, prin rechizitoriul întocmit în dosarul penal, s-a reținut un prejudiciu, suferit de reclamant care, ulterior, urma să fie stabilit în concret de către instanța de judecată.

Chiar dacă dosarul penal a încetat ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, în opinia recurentului-reclamant, este evident că faptele de natură penală săvârșite de pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina constituie o veritabilă faptă delictuală, în înțelesul dispozițiilor art. 998-999 din vechiul Cod civil sau ale art. 1349 din noul Cod civil.

A susținut recurentul-reclamant că a suferit mai multe prejudicii - astfel cum le-a indicat și solicitat în prezenta cauza - ca urmare a faptelor ilicite săvârșite de pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina, iar prejudiciile invocate sunt dovedite de probele administrate în cauză (înscrisurile depuse la dosar și, mai ales, raportul de expertiză efectuat în cauză).

Tot în ceea ce privește prejudiciul, a apreciat că sunt aplicabile și dispozițiile prevăzute de art. 1532 din noul Cod civil, dispoziții legale de care instanța nu a ținut cont.

De asemenea, susține că între faptele ilicite săvârșite de pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina și prejudiciul pe care l-a suferit, există o strânsă legătură de cauzalitate, aspect ce rezultă din ansamblul probelor administrate în cauză, dar mai ales din conținutul dosarului penal care, de asemenea, a fost depus la dosar.

Prin urmare, contrar constatării instanței de apel, a apreciat că, în speță, sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, cu privire la toate prejudiciile solicitate.

5. Procedura de filtru

Raportul întocmit în cauză, în condițiile art. 493 alin.(2) și (3) C.pr.civ. a fost analizat în completul filtru, fiind comunicat părților, iar prin încheierea din 05 noiembrie 2019 completul de filtru a respins excepția inadmisibilității recursului declarat de reclamanti, excepție invocată de reclamantul Petrescu Adrian. Prin aceeași încheiere s-a admis în principiu recursul declarat de reclamantul Petrescu Adrian împotriva deciziei civile nr. 92A din data de 25 ianuarie 2019 pronunțate de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie în dosarul nr.1639/39/2014*.

6. Considerentele Înaltei Curte de Casație și Justiție asupra recursului.

Analizând recursul declarat prin prisma dispozițiilor legale și a celor reținute în raportul privind admisibilitatea în principiu a recursului, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că recursul este nefondat pentru cele ce urmează:

Prima critică de nelegalitate întemeiată pe prevederile art.488 alin. 1 pct.5 Cod procedură civilă nu poate fi primită. Recurentul-reclamant a susținut că, prin sentința apelată, instanța de fond s-a pronunțat cu privire la

un capăt de cerere pe care nu l-a solicitat și nu s-a pronunțat și nici nu a analizat solicitările referitoare la obligarea părților la plata prejudiciului material reprezentat de diferența dintre valoarea terenurilor în anul 2008 și prețul actual al suprafețelor în litigiu (atât pentru întreaga suprafață de 219.272,44 m.p., cât și defalcat pentru cele două suprafețe de teren în suprafață de 26.800 m.p. și 15.000 m.p.) și la menținerea măsurii asigurătorii a sechestrului, dispusă în procesul penal, până la soluționarea prezentei cauze și recuperarea prejudiciului.

Pentru a fi incident acest motiv de nelegalitate, este necesar ca instanța de judecată să fi încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității.

Acest motiv de casare vizează, cu excepția regulilor reglementate de alte motive de casare, încălcarea oricăror reguli de procedură a căror nerespectare atrage nulitatea, indiferent după cum aceasta este condiționată sau nu de existența unei vătămări.

Sub imperiul motivului de recurs prevăzut de art. 488 pct. 5 Cod procedură civilă, se pot include mai multe neregularități de ordin procedural, începând de la nesemnarea cererii de chemare în judecată, nelegala citare a uneia dintre părți, nesemnarea cererii reconvenționale, nesocotirea principiilor publicității, oralității, contradictorialității etc.

În cauză, prin decizia pronunțată, Curtea de Apel nu a încălcat nicio regulă de procedură a cărei nerespectare să atragă nulitatea acesteia, susținerile recurentului privind nepronunțarea pe capătul de cerere privind plata prejudiciului material reprezentat de diferența dintre valoarea terenurilor în anul 2008 și prețul actual al suprafețelor în litigiu și menținerea măsurii asigurătorii a sechestrului, precum și pronunțarea pe alt capăt de cerere, nesolicitat, neavând suport real.

Astfel, s-a menționat în cuprinsul hotărârii recurate că, în mod corect tribunalul a reținut că prin cererea introductivă de instanță formulată la 08.05.2014 reclamantul a invocat patru prejudicii diferite, și anume, prejudiciul material constând în contravaloarea celor două terenuri în valoare de 34.000 euro, prejudiciul material constând în diminuarea terenului rămas în proprietatea reclamantului din întreaga suprafață de 219.272,47 mp ca urmare a vânzării acelorași terenuri de 177,417 euro, prejudiciul material constând în suma nerealizată datorită imposibilității de dezvoltare a unui proiect de achiziții de 40.000 euro și prejudiciul moral în cuantum de 50.000 euro. Această calificare juridică a obiectului cererii nu a fost contestată de reclamant prin motivele de apel, iar instanța s-a pronunțat întocmai pe capetele de cerere deduse judecării.

Așadar, nu a avut loc o nerespectare a dispozițiilor procedurale referitoare la principiul disponibilității, efectului devolutiv al apelului, limitelor efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a apelat, precum și limitelor efectului devolutiv determinate de ceea ce s-a supus judecării la

prima instanță, așa cum susține recurentul. În decizia supusă prezentei căi de atac s-a motivat că hotărârea instanței de fond respectă dispozițiile art.480 alin.3 Cod de procedură civilă, conform cărora dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, precum și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului, și anume că instanța, soluționând cererea introductivă, în condițiile textului legal suscitată, a răspuns cerințelor stabilite prin decizia prin care cauza a fost trimisă spre rejudecare (decizia civilă nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016).

De asemenea, nu subzistă nici aprecierile privind încălcarea dispozițiilor procedurale referitoare la principiul legalității procesului civil, respectării principiilor fundamentale, a principiului rolului judecătorului în aflarea adevărului sau încălcarea dreptului recurentului la un proces echitabil, garantat de dispozițiile art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Nici a doua critică de nelegalitate ce vizează incidența motivului de casare reglementat de art. 488 pct. 6 Cod procedură civilă nu este fondată. Acest motiv are incidență în situația în care hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei.

În cauză, decizia Curții de Apel București respectă exigențele art. 425 alin. (1) lit. b) Cod procedură civilă, conform cărora considerentele vor cuprinde obiectul cererii, susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

Nu pot fi primite susținerile recurentului în sensul că decizia ar conține motive străine de cauză sau că instanța de apel a procedat la stabilirea limitelor judecării apelului, invocând decizia civilă nr. 593 A din data de 4 octombrie 2016, prezentând însă argumente care nu se regăsesc în respectiva decizie și care sunt chiar străine de cauză, de obiectul cererii de chemare în judecată, dar și de probele aflate la dosarele de fond și de apel.

Argumentele reținute în decizia atacată sunt în sensul că, prin decizia civilă nr.593/2016 instanța a admis apelurile ca urmare a necercetării parțiale a fondului litigiului, prima instanță referindu-se exclusiv la aspectul beneficiului nerealizat, criticile reclamantului privind exclusiv neacordarea daunelor materiale, neanalizarea daunelor morale și nemotivarea hotărârii primei instanțe. Curtea a mai motivat că nu a reținut criticile reclamantului privind prejudiciul moral deoarece limitele rejudecării au fost stabilite prin decizia pronunțată în soluționarea apelurilor.

Motivele care au stat la baza respingerii apelului de către instanță nu sunt străine de probatoriul administrat în cauză, relevante fiind considerentele prin care se reține că reclamantul nu a administrat nicio probă care să ateste că a fost împiedicat să utilizeze pe deplin terenul obiect al prezentei pricini, și că

astfel a fost produs un prejudiciu material constând în suma nerealizată datorită imposibilității de dezvoltare a unui proiect de achiziții de 40.000 euro. De asemenea, s-a mai reținut că suprapunerea cadastrală care a generat imposibilitatea dezmembrării și intabulării întregii suprafețe de teren achiziționate nu a avut drept consecință producerea unui prejudiciu moral reclamantului, în mod corect tribunalul concluzionând că nu sunt întrunite cerințele răspunderii civile delictuale.

Înalta Curte constată, așadar, că și acest motiv de recurs ce vizează nemotivarea hotărârii, reglementat de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 Cod procedură civilă este neîntemeiat.

Instanța de apel a arătat, cu privire la fiecare capăt de cerere și apărările părților, probele care au fost administrate, cu menționarea motivelor pentru care unele au fost reținute, iar altele înlăturate, excepțiile invocate și soluționarea acestora, normele juridice aplicate la situația de fapt stabilită.

Motivarea deciziei recurate este clară, precisă și necontradictorie, aceste cerințe înlăturând arbitrariul și făcând posibil controlul judiciar, precum și exercitarea căilor de atac de retractare.

Această hotărâre atacată respectă exigențele art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă să fi examinat în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse spre analiză, analiză pe care instanța a realizat-o.

Relativ la ultimul motiv de recurs invocat, privind încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, nici acesta nu conduce la nelegalitatea deciziei recurate, deoarece instanța de apel a interpretat și aplicat în mod just prevederile art. 1348, 1349 Codul civil privind neîndeplinirea cumulativă a condițiilor răspunderii civile delictuale.

Nu subzistă critica din cuprinsul memoriului de recurs în sensul că, chiar dacă dosarul penal a încetat ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale, în opinia recurentului-reclamant, este evident că faptele de natură penală săvârșite de pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina constituie o veritabilă faptă delictuală, în înțelesul dispozițiilor art. 1349 din noul Cod civil.

Sușinerile aceluiași recurent-reclamant în sensul că ar fi suferit mai multe prejudicii, ca urmare a faptelor ilicite săvârșite de pârâții Erimia Constantin și Niculae Gherghina, că prejudiciile invocate sunt dovedite de probele administrate în cauză (înscrierile depuse la dosar și, mai ales, raportul de expertiză efectuat în cauză) nu pot fi primite. În mod just instanța de apel a reținut că, în cererea introductivă de instanță reclamantul a arătat că începând cu martie 2002 a început exploatarea terenului cumpărat de la cei doi vânzători, rezultând că are posesia acestor terenuri, drept urmare, că pretențiile reclamantului constând în contravaloarea terenului achiziționat și diferența de valoare a terenului rămas în proprietatea lui sunt neîntemeiate.

Pentru aceste considerente, se va respinge ca nefondat recursul declarat de reclamantul Petrescu Adrian împotriva deciziei civile nr. 92A din data de 25 ianuarie 2019 a Curții de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de reclamantul Petrescu Adrian împotriva deciziei civile nr. 92A din data de 25 ianuarie 2019 a Curții de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 ianuarie 2020.

PREȘEDINTE,
Andrei Liana Constanda

JUDECĂTOR,
Carmen Negrilă

JUDECĂTOR,
Elena Carmen Popoiag

MAGISTRAT-ASISTENT,
Marina Daniela Ungureanu

Red.tehnored.ECP/2 ex.
Jud.fond. V.C.Filip
Jud.apel. Doina Anghel / Fănica Pena

CONFORM CU
ORIGINALUL